

Табела 5.1 Спецификација предмета на студијском програму докторских студија

Назив предмета: ТЕОРИЈЕ КОМУНИКАЦИЈЕ I		
Наставник или наставници: проф. др Мирко Милетић		
Статус предмета: обавезни		
Број ЕСПБ: 10		
Услов: -		
<p>Циљ предмета је целовито овладавање општим теоријама и моделима комуницирања, односно: разумевање друштвених и научних услова у којима су настајале теорије и модели комуницирања; препознавање међузависности различитих филозофско-научних оквира и сазнајних постулата у теоријама о комуницирању; разликовање доминантних парадгми и праваца у корпусу теорија о комуницирању; уочавање њихових епистемолошких импликација у проучавању комуницирања као свепрожимајућег феномена друштвеног живота; способност вредновања научног значаја најважнијих општих теорија о комуницирању у савременим истраживањима комуникационе праксе човека.</p>		
<p>Исход предмета је теоријско-методолошка оспособљеност, у комуниколошком научном оквиру, за самостална научна – емпиријска, теоријска и метатеоријска – истраживања различитих аспеката комуникационе праксе човека у историјском и контексту савремених друштвених и медијских промена.</p>		
<p>Садржај предмета</p> <p><i>Теоријска настава:</i> (1) Увод: теорија, модел, парадигма, комуницирање, комуниколошке парадигме; (2) Античко наслеђе, средњовековна схоластика и нововековни позитивизам и емпиризам у проучавању појединих аспеката комуникационе праксе; (3) Биологистичко-механицистичка S-R теорија; (4) Теорија индивидуалних разлика; (5) Теорија интеракције у примарним групама; (6) Социјално-културни модел процеса убеђивања; (7) Оријентацијски А-бе-икс модел (8) Теорија селекције (9) Теорија симболичке интеракције; (10) Драматуршки модел комуницирања; (11) Теорије: прикривеног експеримента, равнотеже, сарадње, конфликта и игре у комуницирању; (12) Семиотичко-херменеутички проблеми у истраживању комуницирања; (13) Математичка теорија комуницирања; (14) Теоријао комуницирању као парасоцијалној интеракцији; (15) Основни модел комуницирања и обрасци протока информација.</p> <p><i>Практична настава:</i></p> <p>-</p>		
<p>Препоручена литература: 1) Врег, Ф. (1991). <i>Демократско комуницирање</i>. Сарајево: НУБ БиХ. 2) Богданић, А. (1996). <i>Комуникологија, водећи правац</i>. Београд: Чигоја. 3) Рирдон, К. (2002). <i>Интерперсонална комуникација – где се мисли сусрећу</i>. Загреб: Алинеа. 4) Табс, С. (2013). <i>Комуникација, принципи и контексти</i>. Београд: Клио. 5) Рот, Н. (1982). <i>Знакови и значења</i>. Београд: Нолит. 6) Јунг, К. Г. (1996). <i>Човек и његови симболи</i>. Београд: Народна књига. 7) Лангер, С. (1967). <i>Филозофија у новом кључу</i>. Београд: Просвета. 8) Јанићијевић, Ј. (2000): <i>Комуникација и култура</i>. Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића. 9) Еко, У. (2001). <i>Границе тумачења</i>. Београд: Паидеиа. 10) Гофман, Е. (2000). <i>Како представљамо себе у свакодневном животу</i>. Београд: Геопоетика. 11) Винер, Н. (1964). <i>Кибернетика и друштво</i>. Београд: Нолит. 12) Меклуан, М. (1971): <i>Познавање опитила – човекових продужетака</i>. Београд: Нолит. 13) Schramm, W. (1963): <i>The science of human communication</i>. New York: Basic Books. 14) Schramm, W. (1973): <i>Men, Messages and Media: a look at human communicationa</i>. New York: Harper and Row. 15) Littlejohn, S. W. (2002). <i>Theories of human communication</i>. Belmont, CA: Wadsworth.</p>		
Број часова активне наставе:	(3 + 4) x 15	Теоријска настава: 3 x 15 СИР: 4 X 15
Методe извођења наставe		
Усмена предавања, дебате, индивидуални рад са студентима (праћење и помагање у студијском истраживачком раду).		
Оцена знања (максимални број поена 100)		
Ауторски рад (оригинални научни рад/прегледни рад/научна критика књиге из научне области објављена у последње три године/претходно саопштење; обим: ауторски табак) – 50 поена; одбрана ауторског рада – 20 поена; усмени испит – 30 поена.		